

TTB 0596
GA-LA-TI 6:11-18

LỜI LÀM CHỨNG CỦA PHAO-LÔ

Quý vị và các bạn thân mến,
Hôm nay chúng ta đến đoạn cuối của thư Ga-la-ti, về lời viết kết thúc bởi chính tay Phao-lô và lời làm chứng của ông.

TỰ TAY VIẾT LỜI KẾT LUẬN

Chúng ta đến phần kết luận trong thư tín Ga-la-ti. Có ba lần viết tay được đề cập trong phần đoạn cuối này. Phần viết tay thứ nhất của chính Phao-lô

Ga-la-ti 6:11

11 Hãy xem chính tay tôi viết thư này cho anh em, chữ lớn là dường nào.

Phao-lô viết chữ lớn, nhưng thư này không có dài. Trong thư Ga-la-ti chỉ có sáu đoạn, trong khi thư Rô-ma nói cùng đề tài, và dài đến mười sáu đoạn. Vì thế thư Ga-la-ti không thể gọi là thư dài. Phao-lô viết thư với chữ lớn, điều này tỏ bày dấu hiệu ông gặp khó khăn với đôi mắt. Tôi tin rằng qua điều này nên có giả thuyết cho rằng “cái giằm xóc” có thể là bệnh đau mắt, II Cô-rinh-tô 12:7 *Vậy nên, e rằng tôi lên mình kiêu ngạo bởi sự cao trọng cả thể của những sự tỏ ra ấy chẳng, thì đã cho một cái giằm xóc vào thịt tôi, tức là quỷ sứ của Satan, để vả tôi, và làm cho tôi đừng kiêu ngạo.*

Các bạn có nhớ Phao-lô đã nói về điều này trước đây, Ga-la-ti 4:15 *Vậy thì sự vui mừng của anh em đã trở nên thế nào? Vì tôi làm chứng cho anh em rằng, lúc bấy giờ, nếu có thể được thì anh em cũng móc con mắt mà cho tôi.* Tôi tin rằng Phao-lô mang bệnh đau mắt trầm trọng.

Khi Phao-lô viết thư Rô-ma, ông đọc cho một người thư ký. Trong phần cuối lá thư ông nói với người thư ký, Rô-ma 16:22 *Tôi là Tệt-tiu, người chép bức thư này, chào thăm anh em trong Chúa.*

Dẫu vậy khi viết thư Ga-la-ti, Phao-lô giận. Bởi vì ông nghe tin rằng có người pha trộn Tin lành ân điển với luật pháp. Khi họ làm điều đó, Tin lành ân điển của Đức Chúa Trời bị phá hỏng. Trong phần cuối này chính tay Phao-lô viết, bởi vì ông không thấy rõ, nên ông viết chữ lớn nét. Với chữ viết tay của Phao-lô để minh chứng đây là thư của ông.

LỜI LÀM CHỨNG CỦA PHAO-LÔ.

Ga-la-ti 6:12

12 Hết thấy những kẻ muốn cho mình đẹp lòng người theo phần xác, ép anh em chịu cắt bì, hầu cho họ khỏi vì thập tự giá của Đấng Christ mà bị bắt bớ đó thôi.

Bởi sự cố gắng nhấn mạnh và áp đặt lễ cắt bì giữa vòng dân ngoại, người Do-thái giáo hy vọng thoát khỏi sự giận giữ và thanh nộ của người Do-thái không tin nhận Chúa Giê-xu. Người Do-thái giáo là những người theo luật pháp trong thời đó. Thật sự các bạn sẽ không hề gặp khó khăn khi giảng về luật pháp. Nó thu hút con người xác thịt, bởi vì luật pháp được ban cho để chế

ngự họ. Nhiều người trong chúng ta có cảm nghĩ rằng con người cũ nên được chế ngự.

Khi tôi đứng ở một ngã tư nói chuyện với người bạn, lúc đó có một thanh niên lái xe chạy qua rất nhanh, đến cả 100 cây số một giờ. Người bạn này nói, nó đáng bị cảnh sát bắt bỏ vào tù. Ông bạn này muốn chàng thanh niên đó bị buộc phải tuân giữ luật pháp. Người bạn này từ chối ân điển của Đức Chúa Trời, ông ta là người chưa được cứu rỗi, vì thế ông ta thích luật pháp. Mọi người đều muốn người khác tuân giữ luật pháp.

Thành thật mà nói, chúng ta thích luật lệ, chúng ta có thể giữ luật lệ. Chẳng hạn như chúng ta thấy luật lệ đá banh, khi toán bên kia vi phạm, chúng ta muốn trọng tài phạt ngay. Con người chúng ta thích luật lệ. Vì thế luật lệ được ưa chuộng. Trong khi đó ân điển của Đức Chúa Trời không được hưởng ứng. Lòng người cự tuyệt, từ chối. Đó là sự vi phạm của thập tự giá.

Ga-la-ti 6:13

13 Vì chính những kẻ đó đã chịu cắt bì, không vâng giữ luật pháp đâu, nhưng họ muốn anh em chịu cắt bì, hầu để khoe mình trong phần xác của anh em.

Bởi việc ép buộc người ngoại chịu phép cắt bì, người Do-thái giáo sẽ nhận được công trạng về việc đem những người ngoại này trở lại dưới luật pháp.

Thật là lạ khi thấy những người tuyên bố rằng họ sống dưới luật pháp thật sự lại là những người không sống bởi luật pháp. Nhiều người nói rằng, họ sống bởi Bài Giảng Trên Núi là những người giả hình. Tôi thấy điều đó là sự thật, tôi kinh nghiệm được điều đó qua chức vụ của tôi.

Mục sư McGee kể lại rằng: Nhiều năm trước đây, tôi được mời đến dự buổi ăn trưa và nói chuyện với hội thương gia trong thành phố nơi tôi đang hầu việc Chúa. Một vị trưởng lão trong hội thánh của tôi là hội trưởng của hội thương gia này, nên ông mời tôi đến nói chuyện với họ. Lúc đó tôi là một mục sư trẻ mới nhận công tác đầu tiên. Tôi đến nơi rất sớm và một viên chức trong hội cũng đến sớm ngồi ở bàn họp chờ đợi. Ông ấy khởi sự nói chuyện với tôi, ông nói và cười thề rất nhiều. Tôi tiếp tục lắng nghe và không ngăn cản hay phản ứng gì. Gần cuối cuộc đối thoại đó, ông ta hỏi tôi: Ông làm nghề gì? Tôi nói với ông, Tôi là mục sư. Ông ta nhìn tôi cách ngạc nhiên và nói tiếp: Có phải ông là người giảng luận hôm nay không? Tôi trả lời, Vâng, tôi là người giảng luận hôm nay. Lập tức ông ta thay đổi thái độ ngay. Ông ta nói thêm, chúng tôi rất vui có ông đến đây để giảng luận, tôi cũng muốn ông biết rằng tôi cũng là Cơ-đốc-nhân. Đây là một tin tức làm tôi ngạc nhiên nữa, bởi vì tôi nghi ngờ với thái độ và lời ông nói trước đó. Sau đó ông ta nói thêm, Ông nói cho biết, ông cũng là viên chức trong hội thánh trong cùng thành phố này. Ông kể cho tôi nghe nhiều công tác tốt mà ông đã thực hiện, rồi ông kết luận rằng: “Bài Giảng Trên Núi là tôn giáo của tôi.” Tôi nói, như vậy tốt. Tôi hỏi ông tiếp tục: Nhưng ông có thực hiện trọn hết những điều đã dạy trong Bài Giảng Trên Núi không? Ông nhìn tôi với vẻ bối rối và không thể trả lời ngay. Vì thế tôi giải thích thêm, Ông nói rằng, Bài Giảng Trên Núi là tôn giáo của ông, tôi muốn biết rằng, ông có thực sống với những gì mà Bài Giảng Trên Núi đã dạy không? Ông ta trả lời: Tôi cố gắng thực hiện. Tôi nói thêm, Đó không phải là những gì Bài Giảng Trên Núi nói, Nó đặt một tiêu chuẩn rất rõ ràng, chớ

không phải một số điều để cố gắng thực hiện. Ông phải thực hiện hoặc là ông không thực hiện. Ông đã nói rằng Bài Giảng Trên Núi là tôn giáo của ông, vì thế tôi giả định là ông cần phải thực hiện nó. Ông ta nói với tôi, ông thật sự cố gắng. Sau đó tôi bắt đầu thúc đẩy ông thêm một chút. Ông có giữ theo Bài giảng Trên Núi không? Ông nói: tôi định rằng tôi thực hiện. Sau đó tôi đưa ra một điều để xem ông ta có thực hiện không? Chúa Giê-xu nói rằng, nếu chúng ta giận anh em mình thì bị kể như là phạm tội giết người. Ông có vi phạm điều đó không? Ông ta do dự một chút và nói: tôi có trở ngại một ít, nhưng có thể vượt qua. Tôi nói: Được rồi, tiếp đến xin ông hãy suy nghĩ đến một điều nữa mà Chúa Giê-xu nói mức cao hơn, Ngài nói: Nếu ông nhìn một người đàn bà mà động lòng tham muốn thì phạm tội tà dâm, Ông có vi phạm điều đó không? Ông ta trả lời: Tôi không thoát qua được điều này. Tôi nói rằng: ông không thể giữ được Bài Giảng Trên Núi, nếu tôi là ông thì tôi đã đổi rồi, để nhận điều gì tôi có thể giữ được.

Các bạn có thấy không, người thương gia này là một tín đồ giả hình. Ông đã nói với người khác rằng Bài Giảng Trên Núi là tôn giáo của ông, nhưng ông vi phạm nó ở mọi phía. Ông ta cần ân điển của Đức Chúa Trời. Rất tiếc là nhiều người ngày hôm nay giống như vậy. Thưa các bạn, nếu có ai trong quý vị ở trong số này, tôi xin quý vị hãy thay đổi, tôi mong rằng quý vị sống trong ân điển của Đức Chúa Trời, xin đừng sống trong luật pháp, bởi vì quý vị không thể giữ trọn được cả đâu.

Phao-lô nói tiếp một lời lớn lao, Ga-la-ti 6:14

14 Còn như tôi, tôi hẳn chẳng khoe mình, trừ ra khoe về thập tự giá của Đức Chúa Jesus Christ chúng ta, bởi thập tự giá ấy, thế gian đối với tôi đã bị đóng đinh, và tôi đối với thế gian cũng vậy!

Giữa Phao-lô và thế gian là thập tự giá. Đó nên là vị thế của mỗi Cơ-đốc-nhân hiện nay. Đó sẽ là khuôn mẫu của hành động chúng ta hơn là những gì khác. Các bạn không nên lên mình về sự kiện các bạn giữ theo Bài Giảng Trên Núi, hay là các bạn thuộc về một hội thánh nào, hoặc là có một chức vụ gì. Các bạn không nên lên mình về một điều gì. Các bạn nên làm vinh hiển thập tự giá và Chúa Giê-xu là Đấng chết thay cho các bạn tại đó.

Thưa các bạn, Phao-lô biết con người của Chúa Giê-xu trên thập tự giá. Ông nhắc đến Chúa Giê-xu 45 lần trong thư Ga-la-ti, tức là có đến ba phần tư trong thư Ga-la-ti đề cập về Chúa Giê-xu. Con người của Chúa Giê-xu đã bắt phục Phao-lô và chính Đấng Christ đã khiến thập tự giá trở nên vinh hiển cho ông. Trong những năm đầu tiên khi làm ra-bi Do-thái ông đã có nhiều điều hãnh diện, nhưng sau khi gặp Đấng Christ, tất cả vinh quang riêng của ông trở nên rơm rác. Người tuân theo luật pháp không khoe mình về thập tự giá của Đấng Christ vì họ không khoe mình về Đấng Christ. Họ khoe mình về chính luật pháp Môi-se và về chính họ. Họ thực sự không biết Con Đức Chúa Trời bị treo trên thập tự giá.

Ga-la-ti 6:15

15 Vì điều yếu cần, chẳng phải sự chịu cắt bì, hay là sự chẳng chịu cắt bì, bèn là trở nên người mới.

Điều này đem chúng ta đến một loại chữ viết tay nữa được đề cập trong những câu sau cùng.

Phép cắt bì là chữ viết tay của tôn giáo và luật pháp. Nó là một loại chữ viết tay trên cơ thể. Nó thực hiện như cái phù hiệu để đánh dấu rằng các bạn thuộc về giao ước Áp-ra-ham. Nó không có giá trị gì. Mang một cái nút, một cái phù hiệu để đánh dấu các bạn thuộc về một tổ chức hay một hội đoàn có thể trở nên không có giá trị gì. *Vì điều yếu cần, chẳng phải sự chịu cắt bì, hay là sự chẳng chịu cắt bì.* Những điều này không mang một giá trị nào. Có nhiều người ngày hôm nay thích khoe về những tội lỗi mà họ làm trước khi trở lại đạo. Dầu các bạn chịu phép cắt bì hay không chịu phép cắt bì, điều đó không có gì quan trọng. Điều quan trọng là Thánh Linh của Đức Chúa Trời có ở trong đời sống các bạn hay không? Các bạn có trở nên người mới trong Đấng Christ không? Các bạn có thể có được điều này qua đức tin trong Đấng Christ.

Các bạn thấy là Phao-lô sẽ không gặp bất cứ khó khăn với những người theo luật pháp, nếu ông trình bày Tin lành như là một người tranh cạnh ở khu vực truyền giáo. Xin để tôi giải thích ý nghĩa tôi muốn nói. Chúng ta có thấy nhiều loại xà bông bán ngoài chợ và siêu thị. Những người quảng cáo xà bông nói rằng, xà bông này có mùi thơm, làm cho các bạn thích thú và da các bạn tốt. Giả sử là các bạn và tôi có một hiệu xà bông mới, và chúng ta gọi nó là “Hảo Hạng” Mục đích chính yếu của xà bông là giúp cho các bạn sạch sẽ, và đó là điều hình như các bạn quên quảng cáo. Chúng ta khởi sự quảng cáo và công bố rằng, **chỉ có** xà bông “Hảo Hạng” mới làm cho các bạn sạch sẽ. Các bạn nói rằng, mua xà bông “Hảo Hạng” sẽ làm cho các bạn sạch sẽ. Các bạn sẽ gặp khó khăn ngay khi các bạn nói rằng **chỉ có** xà bông “Hảo Hạng” mới làm cho các bạn sạch sẽ. Các hãng sản xuất xà bông khác bắt đầu phản đối.

Thưa các bạn, đó là những gì mà Phao-lô công bố về Tin lành. Nếu Phao-lô nói: Do-thái giáo thì tốt, nhưng Cơ đốc giáo thì không tốt hơn, Phao-lô sẽ không gặp khó khăn, bởi vì đó là cách mà những quảng cáo ngày hôm nay nói. Sản phẩm của chúng tôi tốt hơn các xà bông khác bán ngoài chợ. Đó là sự cạnh tranh. Không một ai được nói rằng, chỉ có xà bông của họ mới là xà bông sạch nhất. Xin hãy chú ý rằng Phao-lô không công bố, xà bông của ông tốt hơn Do-thái giáo một chút. Ông nói rằng Do-thái giáo không có giá trị chi hết, phép cắt bì cũng chẳng ra chi, dầu rằng các bạn có cắt bì hay không chịu cắt bì cũng không ra gì. Phao-lô nói rằng Do-thái giáo không ra chi, phép cắt bì cũng không ra chi. Ông nói rằng chỉ có chữ viết của Đức Thánh Linh trong đời sống các bạn, mới ban cho các bạn một bản tánh mới, đó là điều quan trọng. Thưa các bạn, đó là điều được nói rõ ràng.

Chúng ta thường bị đánh về bên ngoài đối gặt. Vì thế cần cảnh giác đối với những người hay nhấn vào những hành động chúng ta phải làm và những hành động không nên làm, mà chẳng quan tâm gì đến điều kiện bên trong của tấm lòng cả. Sống một cuộc đời tốt đẹp bên ngoài mà chẳng có thay đổi gì bên trong, chỉ đưa đến một đời sống thuộc linh trống rỗng hay nông cạn mà thôi. Điều Đức Chúa Trời quan tâm là chúng ta phải được hoàn toàn thay đổi từ bên trong.

Thưa các bạn, giờ đây chúng ta đến chữ viết thứ ba cũng là chữ viết sau cùng được trình bày cho chúng ta trong phần cuối này.

Ga-la-ti 6:16- 17

16 Nguyên xin sự bình an và sự thương xót giáng trên hết thảy những kẻ noi theo mẫu mực này, lại giáng trên dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời nữa!

17 Ước gì từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi, vì trong mình tôi có đốt dấu vết của Đức Chúa Jê-sus vậy.

Xin các bạn hãy chú ý đến chữ “dấu vết.” hay “đánh dấu” Phao-lô nói rằng, *vì trong mình tôi có đốt dấu vết của Đức Chúa Jê-sus vậy.* Nếu các bạn muốn thấy chữ viết của Chúa Giê-xu, xin các bạn hãy nhìn lên thân thể của Phao-lô. Ông nói trong

II Cô-rinh-tô 11:23- 27

23 Họ là kẻ hầu việc của Đấng Christ phải chăng? Ừ, tôi nói như kẻ đại dột, tôi lại là kẻ hầu việc nhiều hơn! Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, tù rạc nhiều hơn, đòn vọt quá chừng. Đòi phen tôi gần phải bị chết; 24 năm lần bị người Giu-đa đánh roi, mỗi lần thiếu một roi đầy bốn chục; 25 ba lần bị đánh đòn; một lần bị ném đá; ba lần bị chìm tàu. Tôi đã ở trong biển sâu một ngày một đêm. 26 Lại nhiều lần tôi đi đường nguy trên sông bển, nguy với trộm cướp, nguy với giữa dân mình, nguy với dân ngoại, nguy trong các thành, nguy trong các đồng vắng, nguy trên biển, nguy với anh em giả dối; 27 chịu khó chịu nhọc, lắm lúc thức đêm, chịu đói khát, thường khi phải nhịn ăn, chịu lạnh và lỏa lỏ.

Trong thời của Phao-lô chữ “dấu vết” hay “đánh dấu” được dùng theo ba phương diện. 1- Khi người nô lệ trốn chạy và người chủ tìm bắt lại được, người đó bị đóng một cái dấu trên trán. 2- Những người lính thuộc một binh chủng đặc biệt, dưới sự chỉ huy của vị tướng, những người lính được đóng một dấu trên trán họ. 3- Những người theo thờ nữ thần ngoại giáo, tên của thần này được khắc trên trán của người phượng. (có nhiều nữ thần ngoại giáo trong khu Tiểu Á và trong lãnh thổ cai trị của Rô-ma trong thời Phao-lô).

Phao-lô nói rằng, trên thân thể của tôi có mang dấu vết của Đấng Christ. Phao-lô nói một cách hết lòng rằng, tôi đã viết cho anh em với tất cả lòng tin quyết, nếu anh em muốn biết về sự thật những gì tôi đã viết, những điều này có thực sự trên đời sống của tôi, xin hãy đọc trên thân thể tôi, xin hãy nhìn các dấu vết này.

Chúng ta thấy trong thời nay, có người nuôi nhiều bò, trâu và cho ăn cỏ trong vùng rộng lớn, họ cũng hay đánh dấu trên thân thể của gia súc này để xác nhận chủ quyền.

Thưa các bạn, phép cắt bì không có giá trị gì cho các bạn. Nó chỉ là một dấu hiệu bên ngoài. Phao-lô nói rằng phép cắt bì không ra chi, chính Phao-lô cũng đã chịu phép cắt bì. Nhưng chính Phao-lô mang dấu vết trên chính thân thể và trên đời sống của ông. Tôi tin rằng trong thời của chúng ta, Chúa Giê-xu vẫn còn cúi xuống và viết, nhưng không viết trên nền cát của đền thờ, nhưng Chúa viết trên đời sống của những người thuộc về Ngài. Dấu ấn của Ngài ở trong lòng chúng ta đến đời đời. Các bạn có hạnh diện khi mang dấu vết của Ngài không? Các bạn có bằng lòng mang dấu vết đó vì danh Chúa Giê-xu không?

Ga-la-ti 6:18

18 Hỡi anh em, nguyên xin ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta ở với tâm thần anh em! A-men.

Phao-lô kết thúc thư tín Ga-la-ti với một lời chúc ân điển của Đức Chúa Trời cho các anh em trong hội thánh.

Thưa các bạn, bức thư của Phao-lô gởi cho Ga-la-ti mạnh mẽ công bố quyền tự do của Cơ-đốc-nhân. Chắc trong thời đó, các Cơ-đốc-nhân đầu tiên tại Ga-la-ti muốn tăng trưởng trong đời sống thuộc linh, nhưng họ lại bị người khác bảo rằng, người ta chỉ có thể làm được điều đó bằng cách giữ luật pháp Do-thái mà thôi, họ bị dẫn đi sai đường. Thật là quái lạ, nếu một tù nhân vừa được trả tự do lại muốn quay trở vào phòng giam, và không chịu rời bỏ đó. Thật là quái lạ, nếu một con thú vừa được thả ra khỏi chiếc bẫy mà nó đã mắc, lại muốn bước trở vào đó. Thật đáng buồn cho một Cơ-đốc-nhân được giải phóng khỏi ách nô lệ lại quay trở về sống với những luật lệ và quy tắc khắt khe cứng nhắc.

Nếu các bạn tin nơi Chúa Cứu Thế Giê-xu và được sống trong sự tự do, Thay vì quay trở về với một hình thức nào đó của chế độ nô lệ, của luật lệ hay của tội lỗi, xin các bạn hãy dùng quyền tự do của mình để sống cho Chúa Cứu Thế Giê-xu và phục vụ theo như ý muốn Ngài.

Thưa các bạn, tôi thấy nhiều người ngày nay sống trong sự nô lệ của tội lỗi, bị tội lỗi bắt phục, đời sống của các bạn này rất khốn khổ, tôi mong ước các bạn hãy nhận thức tình trạng bi thảm đó và nhờ cậy Chúa Giê-xu để được thoát ra, tôi xin nói với các bạn, chỉ khi nào các bạn kêu cứu với Chúa Giê-xu thì các bạn mới được giải phóng khỏi tội lỗi, chính sức riêng của các bạn không thể làm được gì, càng vùng vẫy càng thất vọng mà thôi.

Thân chào quý vị và các bạn, cảm ơn các bạn đã đồng hành với tôi để tìm hiểu qua thư Ga-la-ti, cầu xin Chúa cho các bạn kinh nghiệm được sự do thật trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.